

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/37/2017
Identifikačné číslo spisu: 9517100196
Dátum vydania rozhodnutia: 7. novembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Daniel Hudák
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9517100196.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 7. novembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného R. R. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov z časti dokonaný a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 270 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 25. októbra 2017, sp. zn. 2Tp/28/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zrušuje s a uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. októbra 2017, sp. zn. 2Tp/28/2017. Podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného poriadku sa obvinený R. R., nar. XX. októbra XXXX v J., trvale bytom E. berie do väzby. Lehota väzby začala plynúť od 25. októbra 2017 o 10:00 hod. a obvinený ju bude vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Trestného poriadku sa väzba obvineného R. R. dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR Krajskej prokuratúry z 28. septembra 2017, č. VII/1Gv 110/17/1000-36, uznesením z 25. októbra 2017, sp. zn. 2Tp/28/2017, rozhodol o tom, že podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 73 ods. 6 Trestného poriadku a v zmysle § 8 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného poriadku berie do väzby obvineného R. R. s tým, že táto mu začala plynúť 25.10.2017 od 10.00 hod a bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Proti tomuto uzneseniu zahlásil obvinený R. R. hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu aj odôvodnil. V písomnom odôvodnení podanej sťažnosti pritom uviedol, že pred výsluchom mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia z 29.6.2017, z obsahu ktorého zistil, že spolu s E. E. a W. S. je stíhaný za pokus obzvlášť závažného zločinu podľa § 270 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. v štádiu pokusu, z časti dokonaného, na skutkovom základe tam uvedenom. Ďalej uviedol, že počas výsluchu dňa 25.10.2017 podal proti tomuto uzneseniu sťažnosť, o ktorej do dňa rozhodnutia o väzbe nebolo rozhodnuté. Z tohto dôvodu sa

domnieva, že nejde o právoplatné rozhodnutie, nie sú preukázané skutočnosti uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, a preto nie sú splnené materiálne podmienky rozhodovania o väzbe. Vzhľadom na uvedený právny stav nevytvoril k meritu veci, keďže rozhodovanie súdu bolo zamerané na zisťovanie dôvodnosti väzby a skutočností odôvodňujúcich väzbu v zmysle ustanovení § 71 ods. 1 Tr. por. Vo vzťahu k tzv. útekovvej väzbe uviedol, že nevedel o tom, že sa proti nemu vedie trestné stíhanie, na území Maďarskej republiky sa pohyboval z dôvodu, že zabezpečoval pracovníkov - robotníkov pre výkon stavebnej činnosti, neskrýval sa teda, podľa potreby dochádzal do Košíc, prípadne Rimavskej Soboty, pretože s ďalšími obvinenými, resp. obvineným E. sú konatelia spoločnosti VIZION. Zdôraznil, že výkon práce nemôže byť indíciou preto, aby mohlo byť skonštatované, že utekám pred hrozbou trestu. V konečnom dôsledku ani hrozba trestu sama o sebe nemôže byť dôvodom na väzobné stíhanie, pokiaľ nie sú zistené iné skutočnosti odôvodňujúce opak. Nie je teda dôvodné, aby tento väzobný dôvod objektívne existoval. Dôvody tzv. kolúznej väzby uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia považuje za účelové, hoci nepopiera, že spoluobvinených pozná, boli rodinní priatelia, stretávali sa denne. Mal zadržaný vodičský preukaz, podľa potreby ho preto vozil S. alebo E., Zdôraznil, že žiadnu trestnú činnosť neriadil a ani sa nezúčastňoval žiadnych stretnutí zameraných na trestnú činnosť. Zásadne odmietal, že by poznal osobu menom „W.“ - Ukrajinka, ktorého meno zistil až z uznesenia o vzatí do väzby. Existencia kolúznej väzby musí byť preukázaná konkrétnymi skutočnosťami, ktoré v tomto prípade absentujú. Odôvodnenie tzv. pokračovacej väzby považuje vyžiadaný tiež za formálne, naviac odôvodnené len hypotézou, že disponuje falošnými peniazmi, vyhľadáva iných záujemcov bez existencie konkrétne zistenej skutočnosti. V tejto súvislosti poukázal na to, že má vedomosť o tom, že v byte jeho družky, kde sa zdržiava 12 rokov, bola vykonaná domová prehliadka s negatívnym výsledkom. Zdôraznil skutočnosť, že hoci orgány činné v trestnom konaní vedeli, kde sa zdržiava, na adresu do E. mu neprišlo žiadne predvolanie, pričom túto adresu nezatajil, naopak, túto adresu uviedol aj na dopravný inšpektorát Košice po zadržaní vodičského preukazu na Veľkú noc 2017. Adresu uvedenú na Mesto E. má z dôvodu, že jeho brat predal byt po smrti rodičov a odhlásil ho z bytu. Na záver uviedol, že neexistuje obava z pokračovania v trestnej činnosti, keďže uplynulo 15 rokov odvtedy, ako bol súdom trestaný. Na základe vyššie uvedeného je podľa obvineného zrejme, že dôvody väzby uvedené v napadnutom rozhodnutí z 25.10.2017 neexistujú, nie je dôvod na jeho väzobné stíhanie, pretože je presvedčený o tom, že bude preukázaná jeho nevina. Navrhol preto, aby v rámci sťažnostného konania došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k jeho prepusteniu z väzby. Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti postupom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť R. R. je dôvodná, aj keď z iných dôvodov ako uvádzal obvinený. Z príkazu na zatknutie a európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo 4.10.2017 vyplýva, že obvinený R. R. je trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov z časti dokonanej a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 270 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že obvinený R. R., E. E., W. S. ako organizovaná skupina s rozdelením úloh, kde ako organizátor vystupuje obvinený R. R., ktorý zabezpečuje falšované bankovky a rozdeľuje úlohy zostávajúcim členom, a to E. E., ktorý má na starosti zabezpečenie kupujúceho a prvotný kontakt s kupujúcim a taktiež W. S., ktorý zabezpečuje najmä prepravu organizovanej skupiny a falšovaných peňazí, od presne nezisteného času, najneskôr od mája 2017, si na presne nezistenom mieste zadovážili doteraz presne nezisteným spôsobom falšované bankovky v nominálnej hodnote 500 eur v celkovej výške 51 500 eur, pričom dňa 14.6.2017 v nákupnom centre Optima na Moldavskej ceste č. 32 v Košiciach obvinení E. E., W. S. a R. R. predali formou prvého predstieraného prevodu agentovi - príslušníkovi Policajného zboru 1 ks falošnej bankovky v nominálnej hodnote 500 eur so sériovým číslom Y00016148998 ako vzorku za sumu 270 eur, dňa 18.6.2017 na čerpacej stanici Slovnaft v Rimavskej Soboty obvinení E. E., W. S. a R. R. predali formou druhého predstieraného prevodu agentovi - príslušníkovi Policajného zboru 1 ks falošnej bankovky v nominálnej hodnote 500 eur so sériovým číslom Y00016153714 ako vzorku za sumu 280 eur, následne dňa 28.6.2017 v Rusovciach v hoteli Ponteio na Starorímskej 1/A obvinený E. E. predal formou tretieho predstieraného prevodu agentovi - príslušníkovi Policajného zboru 101 ks falošných bankoviek v nominálnej hodnote 500 eur v celkovej hodnote 50 500 eur za kúpnu cenu 25 000 eur, pričom na jednom zo stretnutí

obvinený R. R. sľúbil a dohodol sa na zadováženi falšovaných bankoviek pre agenta v počte 1000 ks v nominálnej hodnote 500 eur v celkovej výške 500 000 eur za nákupnú cenu vo výške 50 percent z celkovej finančnej hodnoty, následne boli falšované bankovky zaistené a skúmané Národnou bankou Slovenska so záverom, že ide o falzifikáty so stupňom kvality „2“ - nebezpečný falzifikát a falzifikáty svojou kvalitou a vzhľadom môžu byť za nepriaznivých podmienok pre prijímateľa zameniteľné za pravú bankovku. Ďalej z tohto európskeho zatýkacieho rozkazu vyplýva, že obvinený R. R. sa dlhodobo nezdržiava v mieste naposledy známeho pobytu a má pobyt bezdomovca. Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že o návrhoch prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry GP SR z 28. septembra 2017, č. VII/1Gv 110/17/1000-36 a č. VII/1Gv 110/17/1000-35 rozhodoval miestne príslušný súd podľa § 5 ods. 1 a § 8 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. Obvinený R. R. bol dňa 18.10.2017 o 11:26 hod zadržaný v meste Miskolc, Buza Square 1. na území Maďarskej republiky na základe európskeho zatýkacieho rozkazu a príkazu na zatknutie z 4.10.2017 vydaného Špecializovaným trestným súdom Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, č.k. 2Tp/28/2017 (č.l. 27). Na základe rozhodnutia vykonávajúceho justičného orgánu - Metropolitného súdu v Budapešti č. 33 Beú. 1420/2017/3 bol obvinený vzatý do vydávacej väzby dňa 18.10.2017 (č.l. 38), pričom sa nevzdal práva na uplatnenie zásady špeciality. Príslušný vykonávajúci justičný orgán následne povolil vydanie zadržanej osoby na trestné stíhanie do SR (č.l. 32). Obvinený bol prevzatý policajnými orgánmi SR dňa 25.10.2017 o 10.00 hod na SKP Čunovo - Rajka (informácia o prevzatí vyžiadanej osoby z Národnej ústredne SIRENE na č.l. 32) a predvedený pred sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica v ten istý deň o 12.30 hod., ktorý po vykonaní úkonov súvisiacich s informovaním obvineného o ďalšom postupe a nutnej obhajobe vykonal výsluch v ten istý deň, t.j. 25.10.2017 o 16.10 hod. Zo zápisnice o výsluchu vyplýva, že obvinenému bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia z 29.6.2017 po tom, ako bol predvedený pred sudcu pre prípravné konanie dňa 25.10.2017 (deň konania výsluchu), proti ktorému podal sťažnosť do zápisnice. Súd mal ďalej za preukázané, že pred rozhodnutím o väzbe na základe európskeho zatýkacieho rozkazu súd umožnil vyžiadanej osobe a jej obhajkyňi vyjadriť sa k okolnostiam obmedzenia svojej osobnej slobody na území Maďarskej republiky a zásade špeciality, zároveň však obvinený využil svoje právo nevypovedať vo veci. Vo vzťahu k obvineným namietanej skutočnosti, že uznesenie o vznesení obvinenia prevzal obvinený v ten istý deň ako sudca pre prípravné konanie rozhodol o jeho väzbe a z tohto dôvodu nie sú splnené formálne - procesné podmienky rozhodovania o väzbe, najvyšší súd uvádza, že v posudzovanej trestnej veci bolo obvinenému doručené uznesenie o vznesení obvinenia dňa 25.10.2017 pred rozhodnutím o väzbe, a teda boli splnené zákonom stanovené formálne podmienky pre vzatie obvineného do väzby. Z dikcie § 206 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obvinenému sa uznesenie o vznesení obvinenia oznamuje vyhlásením alebo doručením. Iba v prípade, ak uznesenie o vznesení obvinenia nebolo oznámené obvinenému, nenadobudlo by právoplatnosť (viď R 15/1979). V tejto súvislosti možno uviesť, že ak riadnym spôsobom oznámené obvinenie je len formálnym predpokladom pre vzatie do väzby, potom dôvodnosť oznámeného obvinenia je nevyhnutnou materiálnou podmienkou na aplikáciu inštitútu väzby. Podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku, obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest, b) bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil. Podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku, konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera. O väzbe koná a rozhoduje súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, ktorý nie je pri vymedzení dôvodov väzby návrhom prokurátora viazaný. O sťažnosti proti rozhodnutiu súdu alebo sudcu pre prípravné konanie o väzbe koná a rozhoduje nadriadený súd. Pred rozhodnutím o väzbe musí byť obvinený vypočutý; o čase a mieste výsluchu sa vhodným spôsobom upovedomí prokurátor, obvinený a jeho obhajca, ak je dosiahnuteľný. Predseda senátu alebo sudca pre prípravné konanie vypočuje obvineného a potom umožní prísediacim alebo sudcom, prokurátorovi a obhajcovi položiť

obvinenému otázky týkajúce sa rozhodnutia o väzbe; bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, ak obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch. Zástupca záujmového združenia alebo iná osoba ponúkajúca záruku alebo peňažnú záruku sa upovedomí o výsluchu, ak je to potrebné. Návrhy a žiadosti prokurátora sa bezodkladne doručia obvinenému a žiadosti obvineného alebo iných osôb, podané v jeho prospech prokurátorovi tak, aby sa k nim prokurátor a obvinený mali možnosť pred rozhodnutím o väzbe vyjadriť; to platí aj o dôvodoch, pre ktoré má súd rozhodnúť o predĺžení celkovej lehoty väzby podľa § 76a. Vo vzťahu k obsahu výroku I. napadnutého uznesenia, ktorým súd rozhodol o vzatí do väzby zadržaného R. R. Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v ustanoveniach § 71 a v § 72 Trestného poriadku sú upravené tzv. formálne a materiálne podmienky väzby. Formálnymi podmienkami, ktoré sú uvedené predovšetkým v § 72 ods. 1 Trestného poriadku, sa rozumie skúmanie základných procesných predpokladov pre rozhodnutie o väzbe („konať a rozhodovať možno len o väzbe osoby, proti ktorej bolo vznesené obvinenie“), pričom ďalší text obsahuje príkaz vo vzťahu k obsahu odôvodnenia rozhodnutia („... obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera“). Ďalšie odseky tohto ustanovenia obsahujú úpravu procesného postupu orgánov činných v trestnom konaní, procesný postup súdu ako aj procesné postupy iných oprávnených osôb. Materiálnymi podmienkami dôvodov väzby sa rozumejú hmotnoprávne predpoklady väzby, ktoré v zmysle § 71 ods. 1 Trestného poriadku tvoria jednak skutkové predpoklady vzatia do väzby (sú uvedené v uvádzacej vete ods. 1), a jednak konkrétne dôvody väzby vyjadrené v príslušnom písmene tohto odseku [písm. a) - úteková väzba, písm. b) - kolúzna väzba, písm. c) - preventívna väzba]. Materiálne podmienky väzby uvedené v uvádzacej vete a v príslušných - konkrétnych dôvodoch podľa jednotlivých písmen (alebo paralelne), musia byť splnené súčasne. Z uvedeného vyplýva, že súd musí pred rozhodnutím o väzbe preskúmať splnenie základných procesných predpokladov pre také rozhodnutie a až potom skúma materiálne podmienky väzby uvedené v § 71 ods. 1 Trestného poriadku. Ustanovenie § 72 ods. 2 Trestného poriadku o splnení formálnych podmienok na vzatie obvineného do väzby preto nepatrí do výroku uvedeného uznesenia, ale sa musí premietnuť v jeho odôvodnení. Naopak, výrok uznesenia súdu, ktorým rozhodne o vzatí obvineného do väzby musí obligatórne obsahovať materiálny dôvod väzby vyjadrený príslušným písmenom uvedeným v ustanovení § 71 ods. 1 Trestného poriadku (aby mohol byť tento výrok preskúmateľný v opravnom konaní), preto toto ustanovenie je jediným legálnym vyjadrením rozhodnutia súdu vo výroku uznesenia o väzbe (Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k rozdielnemu výkladu znenia zákonného poučenia v uznesení súdu o vzatí obvineného do väzby, pokiaľ ide o stanovenie lehoty na podanie sťažnosti proti takému uzneseniu a znenia výroku o vzatí obvineného do väzby, sp. zn. Tpj 51/2009, prijaté 7. decembra 2009 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 4/2010 pod číslom 29). V zmysle uvedeného preto ustanovenie § 72 ods. 2 Tr. por. nepatrí do výroku v bode I. napadnutého uznesenia. Z obsahu trestného spisu nepochybne vyplýva, že doposiaľ zadovážené dôkazy nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie, sa stal, vykazuje znaky trestného činu a existuje dôvodné podozrenie z jeho spáchania obvineným spolu s ďalšími obvinenými W. S. a E. E. (aj na základe výpovede agenta o priebehu predstieraných prevodov a vyhodnotením prepisu záznamu informačno-technických prostriedkov na č.l. 230-270 vyšetrovacieho spisu). Vo vzťahu k materiálnym dôvodom väzby najvyšší súd uvádza, že je daný dôvod tzv. útekovej väzby, nakoľko obvinený bol po dlhší čas nedosiahnuteľný pre orgány činné v trestnom konaní tým, že sa nezdržiaval v mieste trvalého bydliska a orgány činné v trestnom konaní ani partnerka obvineného nemali vedomosť o tom, kde sa tento v uvedenom čase zdržiaval. Jeho prítomnosť pred orgánmi činnými v trestnom konaní sa podarilo zabezpečiť až na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, preto tu existuje naďalej reálna hrozba, že v prípade prepustenia na slobodu by mohol obvinený ujsť, resp. sa skrývať, v úmysle vyhnúť sa trestnému stíhaniu, resp. hroziacemu trestu. Naopak, najvyšší súd nevzhladol u obvineného väzobný dôvod tzv. kolúznej väzby. Z predloženého spisového materiálu nevyplýva, že by obvinený vyvíjal akékoľvek aktivity smerujúce k ovplyvňovaniu svedkov, resp. inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. V nadväznosti na to je nutné zdôrazniť, že hoci sa trestná vec nachádza v počiatočnom štádiu konania, kedy plynulo prebiehajú procesné úkony, predovšetkým výsluchy svedkov, táto skutočnosť neznamena sama o sebe, že obvinený bude na týchto pôsobiť, resp. inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie a nie je preto dôvodom na väzbu v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por., rovnako ani skutočnosť, že obvinený popiera spáchanie skutku (viď R

1/1993). Dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nemôže byť len určitá dôkazná alebo procesná situácia (začatie trestného stíhania, náročnosť dokazovania, väčší počet obvinených, prípadne závažnosť trestného činu) bez zistenia konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú aplikovanie podmienok upravených v tomto odseku. Najvyšší súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 383/2004, podľa ktorého na preukázanie kolúzneho dôvodu väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nestačí samo podozrenie z kolúzneho správania sa obvineného, lebo toto ustanovenie predpokladá preukázané dokonané konanie obvineného, ktorým pôsobil na konkrétnych svedkov alebo inak konkrétnym spôsobom maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Najvyšší súd sa stotožnil s potrebou použitia tzv. preventívnej väzby, ktorá bola v čase vzatia obvineného do väzby založená na obave, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, a teda kontaktovať iné osoby za účelom zadovážania falšných peňazí a ich následného predaja. Z povahy a charakteru trestnej činnosti, pre ktorú je voči obvinenému vznesené obvinenie, vyplýva, že táto mala byť páchaná plánovite a organizovane po dlhšiu dobu a mali z nej obvinenému plynúť vysoké finančné zisky, preto naďalej existuje obava, že v prípade ponechania obvineného na slobode by v tomto spôsobe života pokračoval, a teda je naplnený aj dôvod tzv. preventívnej väzby. Z odpisu registra trestov obvineného tiež vyplýva (č.l. 487 vyšetrovacieho spisu), že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14.6.2001, sp. zn. 2T 11/00, bol obvinený R. R. uznaný vinným z trestných činov podľa § 221 ods. 1, § 235 ods. 1, § 202 ods. 1, § 235 ods. 1, 2, § 9 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov v III. nápravno-výchovnej skupine. Obvinený bol podmienene prepustený 9.10.2006 rozhodnutím Okresného súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4Pp 149/06, so skúšobnou dobou na 5 rokov, osvedčil sa 3.2.2012. Špecializovanému trestnému súdu je potrebné vytknúť, že vôbec neodôvodnil výrok o začiatku plynutia lehoty väzby. Obvinený, ako to už bolo konštatované v predchádzajúcej časti odôvodnenia, bol prevzatý policajnými orgánmi SR dňa 25.10.2017 o 10.00 hod na SKP Čunovo - Rajka, a preto začiatok plynutia lehoty väzby u obvineného je stanovený údajom o prevzatí obvineného policajnými orgánmi SR na hraničnom prechode. K rozhodnutiu o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka najvyšší súd považuje za potrebné doplniť, že podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ alebo c/ Tr. por., môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode, alebo prepustiť ho na slobodu, ak s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu. Podľa § 80 ods. 2, veta tretia Tr. por., ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 3 písm. a/ až c/ alebo e/, alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4, možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinený R. R. je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, z čoho vyplýva, že procesné prostriedky, ktorými možno nahradiť väzbu, možno v prípade stíhania páchatel'a obzvlášť závažného zločinu použiť len vtedy, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Ponechanie obvineného na slobode, či prepustenie z väzby nahradením väzby, ako prostriedok prípustný podľa vnútroštátneho práva, ktorý je miernejší ako obmedzenie osobnej slobody a ktorý je spôsobilý zabezpečiť účel väzby je možnosťou, ale nie právom obvinenej osoby, ktorej sloboda je, alebo má byť obmedzená. Pri rozhodovaní musí súd zvažovať, či nahradenie väzby preváži nad dôvodnou obavou vyjadrenou v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. a/ až c/ Tr. por. V danom prípade najvyšší súd nezistil z predloženého spisu také okolnosti, ktoré by mohli byť považované za výnimočné v zmysle ustanovenia § 80 ods. 2 veta tretia Trestného poriadku, preto v tejto časti považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne bez potreby inak rozhodnúť. Na základe uvedených skutočností najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

